

bejde, der foreligger fra Næringslovskommissionens Side, for at være saa godt saa gennemtænt og i mange Enkeltheder saa udmærket, at jeg meget vel forstaaer, at den højtærede Regering har ønsket at gøre saa saa Forandringer som muligt deri og forelægge det væsentligt i den Form, som den har modtaget det. Det er jo ikke Meningen, at vi skulle staa her og fremhæve alle de udmærkede Bestemmelser, som vi have fundet. Jeg forstaaer det saaledes, at vi skulle gøre vore Udsættelser paa de Punkter, hvor vi have fundet Anledning til faadanne. Derfor betyder den Omstændighed, at jeg har fremhævet nogle Enkeltheder, som jeg kunde ønske anderledes, aldeles ikke, at jeg ikke i sin Helhed er veltilfreds med det tilvejebragte Grundlag, og jeg for mit Vedkommende haaber, og jeg tør tilføje søler mig sikker paa, at dette Grundlag vil blive af overordentlig stor Værdi for Udarbejdelsen af den endelige Lov, og at en stor Del af de Bestemmelser, som Regeringen i Overensstemmelse med Kommissionen har forelagt, ogsaa i Virkeligheden ville blive til Lov og vise sig heldbringende i Henseende til det, som dog er Formaalet med hele Lovene, nemlig at Haandværk, Industri og Handel, væsentligt i vore Røbstæder, maa kunne se bedre Tider i Møde end dem, de have under den nuværende Ordning.

J. Scavenius: Det ærede Medlem, som nu talte, misforstod mig paa et enkelt Punkt. Jeg har nemlig ikke foreslaaet, at Læbælterne omkring Røbstæderne skulde høre op. Mit Forslag, som jeg kaldte et Kompromisforslag, gif tværtimod ud paa paa den ene Side at bevare den nuværende Stilling for de virkelige Forbrugsforeninger i dette Læbælte, men paa den anden Side at fratage dem det Monopol, de nu kunne siges at have, ved at give Tilladelse for vedkommende By's Borgere til ogsaa at drive Handel fra Udsalgstæder i dette Læbælte. Det er ikke at ophæve Læbæltet for Røbstæderne; det er tværtimod et Forslag om, at de kunne udnytte dette Læbælte saa godt som muligt, og om at fratage deres Konkurrenter et nuhavende Monopol.

P. Holm: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til enkelte Udtalelser, som ere fremkomne, siden jeg sidst havde Ordet, nogle af dem i Anledning af de Udtalelser, som jeg fremkom med forleden Dag. Over for den højtærede Indenrigsminister skal jeg bemærke, at jeg overordentlig godt ser den vanskelige Stilling, han kommer i saa vel i dette som i saa mange

andre Spørgsmaal, der komme ind under hans mangesidige Virksomhed, og det bekværlige, der er for ham i at finde noget, hvorved han bliver i Stand til at tilfredsstille, om just ikke alle, saa dog en Del af de mangesidige Krav, der stilles til ham. Det har derfor ikke været min Mening for saa vidt at bebrejde den højtærede Indenrigsminister, at han har stillet sig paa Lovforslagets Standpunkt og forelagt det. Det, jeg har ment at være berettiget til at bebrejde den højtærede Minister, er, at han har sluttet sig til dette Lovforslag, skønt Flertallet af Kommissionens Medlemmer erkender, at det paa et af dets vigtigste Punkter, næsten det, som bærer Lovforslaget frem, er et Eksperiment. Et Lovforslag, som kommer frem her i Tinget og søger Lovgivningsmagtens Sanction i det hele, burde dog være saaledes, at i det mindste de, som ønske det fremat, kunne give det deres fulde Tilslutning og være overbeviste om, at Lovforslaget kun vil medføre Goder, og ikke saaledes, at de selv maatte erkende, at det var et Eksperiment, som muligvis kunde bidrage til nogle Fordele, men som muligvis ogsaa kunde berede en meget stor Skuffelse for de Lag, man havde tænkt paa at gavne. Det, hvori den højtærede Minister hovedsagelig havde set Fordelen ved dette Lovforslag — det gif igennem hans Udtalelser — var, at Lovforslaget er saa moderat i sine Fordringer til det bestaaende, og at det griber saa lidt ind i hele den bestaaende Ordning, som Lovforslaget faktisk gør. Det er det, som den højtærede Indenrigsminister anser for et Gode, og deri ligger selvfølgelig Forskellen mellem den højtærede Minister og mig. Jeg ser i dette, at Lovforslaget i Virkeligheden ikke griber ind der, hvor det skulde, Lovforslagets Mangel. Jeg tror ikke, at den Slags enkelte Bestemmelser, man har her i dette Lovforslag om vor Næringsdrift, de enkelte mindre Forandringer, der vil kunne være Tale om, ville sjerne det Hovedbånd, vi alle sammen lide under, og derfor er jeg imod Lovforslaget, fordi det griber saa lidt ind i vore Erhvervsforhold, som det i Virkeligheden gør. Den højtærede Minister synes at være enig med Kommissionen og mig i, at det er Stordriften og Storkapitalen, som har forvoldt Ulykken mellem de mindre næringsdrivende og Arbejderne. Men naar den højtærede Minister saa alligevel vil vedblive at bibeholde det Grundprincip, som vi have for Produktionen, for Storkapitalen, for Fordelingen af det Udbytte, som Produktionen giver vort Land, saa forstaaer jeg ikke, hvorledes den højtærede Minister kan tro, at